

Sygn. akt I ACa 974/13

POSTANOWIENIE

Dnia 27 września 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia SA Roman Dzikczek (spr.)

Sędzia SA Bogdan Świerczakowski

Sędzia SA Marzena Konsek - Bitkowska

po rozpoznaniu w dniu 27 września 2013 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi G. F. i A. W. o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 25 listopada 2011 r., sygn. akt I ACa 404/11 wydanym w sprawie z powództwa Wspólnoty Mieszkaniowej nieruchomości przy ul. (...) w W. przeciwko G. F. i A. W. o zapłatę

postanawia:

odrzuć skargę.

Sygn. akt I ACa 974/13

UZASADNIENIE

Strona skarżąca – G. F. i A. W., jako podstawę wznowienia postępowania zakończonych wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 25 listopada 2011 r., sygn. akt I ACa 404/11, wskazała art. 403 § 2 k.p.c. Podniesiono, że o okolicznościach uzasadniających wznowienie powzięto wiadomość w dniu 13 lutego 2013 r., tj. w dniu doręczenia skarżącym pisma z Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Południe w Warszawie w sprawie o sygnaturze akt II C 162/09 wraz z kserokopią wyciągów bankowych. Zdaniem skarżących wymienione kserokopie wyciągów bankowych stanowią środek dowodowy, który mógłby mieć wpływ na wynik sprawy, a z którego strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu. Wyciągi te, bowiem potwierdzają, że Wspólnota Mieszkaniowa wynajmowała miejsca parkingowe położone w garażu należącym do skarżących, a pieniądze uzyskiwane z wynajmu miejsc postojowych wpływały na rachunek bankowy Wspólnoty.

Wniesiono o zmianę ww. wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie poprzez uwzględnienie w całości powództwa skarżących i oddalenie w całości powództwa powódki, ewentualnie jego uchylenie i przekazanie sprawy do Sądu I instancji celem ponownego rozpoznania oraz zasądzenie od powódki na rzecz pozwanych kosztów dotychczasowego postępowania, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego za postępowanie przed sądem pierwszej i drugiej instancji oraz postępowanie kasacyjne zasądzonych na rzecz powoda oraz kosztów niniejszego postępowania według norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Skarga podlegała odrzuceniu.

Zgodnie z art. 410 k.p.c. skarga o wznowienie postępowania podlega badaniu wstępnemu. Przedmiotem badania Sądu na podstawie cytowanego przepisu jest zachowanie terminu oraz oparcie skargi na jednej z ustawowych podstaw wznowienia, a w konsekwencji także dopuszczalności skargi z mocy ustawy i legitymacji do jej wniesienia. Skarga o wznowienie postępowania jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia i aby mogło dojść do jej merytorycznego rozpoznania, musi ona przede wszystkim opierać się na jednej z ustawowych podstaw wznowienia. Podstawy te zostały przez ustawodawcę enumeratywnie wymienione w art. 401 k.p.c., art. 401¹ k.p.c., art. 403 k.p.c. oraz 404 k.p.c. Podnosi się jednak, że samo sformułowanie podstawy wznowienia w sposób odpowiadający przepisom art. 401- 404 k.p.c. nie oznacza jeszcze, że skarga została oparta na ustawowej podstawie wznowienia. Zgodnie bowiem z utrwaloną linią orzecniczą, uznaje się, że w wypadku, gdy już z samego uzasadnienia skargi wynika, że podnoszona podstawa nie zachodzi, oznacza to, że skarga nie jest oparta na ustawowej podstawie wznowienia i podlega odrzuceniu stosownie do art. 410 § 1 k.p.c. (w szczególności postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 kwietnia 2013 r., sygn. akt V CZ 109/12, LEX nr 1341717; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 września 2007 r., sygn. akt V CZ 88/07, LEX nr 486003, postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 6 listopada 2009 r., sygn. akt I CZ 57/09, LEX nr 599744; z dnia 21 lipca 2009 r., sygn. akt II PO 11/08, LEX nr 567847; z dnia 26 września 2008 r., sygn. akt V CZ 55/08, LEX nr 590293).

Strona skarżąca, skargę swą oparła na twierdzeniu, że pojawiły się nowe okoliczności faktyczne i środki dowodowe, które mogły mieć istotny wpływ na wynik sprawy, a z których nie mogła ona skorzystać w trakcie toczącego się postępowania. Dopiero bowiem po jego zakończeniu, powzięła wiadomość o istnieniu dokumentów z wyciągów bankowych Wspólnoty, z których wynika że na jej konto wpływają pieniądze z tytułu wynajmowania miejsc postojowych w garażu.

Skarga podlegała odrzuceniu z tej przyczyny, że sformułowane podstawy skargi nie mieszczą się w ustawowych podstawach do wznowienia postępowania. Stosownie do treści art. 403 § 2 k.p.c. można żądać wznowienia w razie późniejszego wykrycia prawomocnego wyroku, dotyczącego tego samego stosunku prawnego, albo wykrycia takich okoliczności faktycznych lub środków dowodowych, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, a z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu. Podkreślić należy, że późniejsze wykrycie okoliczności faktycznych lub środków dowodowych może stanowić podstawę wznowienia postępowania tylko wówczas, gdy te okoliczności lub dowody pozostają potencjalnie w związku przyczynowym z wynikiem sprawy (w szczególności dotyczące podstawy faktycznej powództwa - zob. postanowienie SN z dnia 24 maja 1982 r., II CO 1/82, OSP 1984, z. 2, poz. 27), a strona nie mogła z nich skorzystać. Stan faktyczny sprawy tak się nie kształtuje. Z okoliczności sprawy nie wynika bowiem, iż zostały wykryte nowe dowody, na które strona skarżąca nie mogła się powołać w toku toczącego się postępowania.

Zgodnie z utrwaloną wykładnią przepisu art. 403 § 2 k.p.c. zwrot „późniejsze wykrycie środków dowodowych” oznacza powzięcie wiadomości w sposób umożliwiający powołanie się na nie po raz pierwszy, zatem dotyczy tylko takiej sytuacji, gdy strona nie miała obiektywnej możliwości powołania się na dowód w toku wcześniejszego postępowania (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 3 lutego 2012 r., I CZ 6/12, niepubl., z dnia 3 lutego 2012 r., I CZ 137/11, niepubl., z dnia 9 września 2011 r., I CZ 49/11, niepubl., z dnia 26 stycznia 2011 r., II CZ 180/10, niepubl., z dnia 16 czerwca 2010 r., I CZ 27/10, niepubl., z dnia 24 czerwca 2009 r., I CZ 32/09, niepubl., z dnia 12 września 2007 r., I CZ 105/07, niepubl.).

Judykatura jednoznacznie podziela również pogląd, że „wykrycie” odnosi się do okoliczności i dowodów w poprzednim postępowaniu w ogóle nie ujawnionych i wówczas nieujawnialnych, bo nieznanymi stronom, a nie dotyczy okoliczności i dowodów jawnych z materiału poprzedniego postępowania, tylko nie dostrzeżonych przez stronę. Fakty „ujawnialne” czyli te, które strona powinna znać, tj. miała możliwość dostępu do nich, nie są objęte hipotezą art. 403 § 2 k.p.c. Niewiedza o środkach dowodowych musi wynikać z przyczyn obiektywnych, niezależnych od strony, a nie z zaniechania działania w trakcie postępowania.

W analizowanej sprawie brak jest zatem podstaw do przyjęcia, by dokumenty na które powołują się skarżący, nie były im wiadome lub, że nie mogli się oni na nie powołać w toku procesu. Przepis art. 403 § 2 k.p.c. obejmuje fakty

„nieujawnialne” albo stronie nieznanie i dla niej niedostępne. Fakty natomiast ujawnialne, to jest takie, które strona powinna znać, tj. miała możliwość dostępu do nich, nie są objęte hipotezą tego przepisu.

Okoliczności podniesionej przez skarżących nie można zakwalifikować jako takiej, która w prawomocnie zakończonym postępowaniu była dla strony „nieujawnialna”, a więc stanowiła okoliczność, o której strona przy zachowaniu należytej staranności nie mogła się dowiedzieć, nie dysponując tym samym środkami służącymi jej ujawnieniu. Tymczasem skarżący dysponowali środkami prawnymi umożliwiającymi dotarcie do tych wyciągów bankowych Wspólnoty. Zwłaszcza, że sprawa do której wyciągi zostały złożone jest prowadzona od 2009 r., podobnie daty dokumentów od stycznia 2008 r. do kwietnia 2009 r. prowadzą do wniosku, że były one dostępne dla strony w toku postępowania. Strona była reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika, zatem nie można uznać, aby podnoszone dowody nie mogły być przez nią wcześniej zauważone.

Zatem skarżący musieli mieć świadomość ich istnienia już w toku prawomocnie zakończonego postępowania; mogli zatem wykorzystać ten środek dowodowy w postępowaniu przed jego zakończeniem.

Skoro zatem okoliczności wskazane przez skarżących nie mieściły się w ustawowych podstawach wznowienia, to skarga także z tej przyczyny podlegała odrzuceniu na podstawie art. 410 § 1 k.p.c.

Z uwagi na powyższe, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 410 § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji postanowienia.

Zarządzenie: odpis postanowienia wraz z uzasadnieniem proszę doręczyć pełn. skarżących oraz pełn. uczestnika postępowania wraz z odpisem skargi i załączników (zaskarżalne do SN).